

Marga Pedraz: "Tant servei és ser General de Congregació com cuinar per a les germanes"

Dv, 30/11/2018 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete -Mollet del Vallès /CR) Mollet del Vallès compta amb una única congregació religiosa a la seva població, les religioses de la Companyia de Maria. Fa més d'un segle que les germanes de Lestonnac hi son a través de la comunitat i l'escola concertada. Una comunitat que pretén ser testimoni de fraternitat i acollida i que compta actualment amb vuit religioses de la [Companyia de Maria](#). Fins allà ens hem desplaçat per parlar amb la religiosa **Marga Pedraz**, un altre dels testimonis de la '[Sèrie dels ex](#)'. Un exemple més de religioses i religiosos que sempre estan disponibles.

La Marga ens rep a la porta de la comunitat amb un gran somriure. Ens abraça mentre ens condueix cap a l'ascensor i ens explica que les germanes viuen sobre l'escola, a tocar de la part d'infantil, tot i que amb espais independents. Un cop dins la comunitat ens ensenya el pati escolar, que es veu des de les finestres, mostra orgullosa com de moderna i bonica ha quedat l'escola amb la pintura actualitzada i ens insisteix en el fet que no entén perquè ella hauria de merèixer un dels nostres articles. Ara sabreu el perquè.

Sortir de la pròpia terra

Nascuda a Salamanca en el si d'una família cristiana, la Marga, la gran de sis germans, va anar a escola amb les Jesuïtines. Estudia a la universitat la carrera de Filologia Romànica i és a quart curs de carrera quan la idea de ser religiosa pren forma d'una manera seriosa. Tot i tenir un gran record de la seva escola i les jesuïtines, decideix que la seva opció de vida necessita d'una radicalitat i que cal trencar amb tot el que coneix, "sentia una crida a deixar de ser la 'Marga Pedraz' d'aleshores" i allò la porta a fer el noviciat amb la Companyia de Maria a Urduña, al País Basc, on no coneixia ningú. "Ara que rellegeixo la meva vida me n'adono

que sempre ha hagut com una línia de fons, un 'surt de la teva terra', que va començar en aquell primer moment".

Posteriorment l'envien a Madrid a fer el Doctorat, l'acaba i l'envien a La Corunya. "Uns anys preciosos", afirma Pedraz, en què es va materialitzar el seu desig que l'entrega a Déu passava per oferir el que tingués, "i a mi això em semblava que passava per l'educació, tenia una vocació d'educadora molt gran". Cinc anys més tard, l'any 1972, la destinen a Saragossa per ser mestra de novícies, al barri de Torrero.

"Va ser una experiència molt bona perquè en aquella comunitat anàvem una de cada província -aleshores eren cinc províncies- i teníem una petita escola dins el noviciat per infants de primària". Una època de treball en equip, "un altre dels dons que el Senyor m'ha concedit, el treball en equip", i als tres anys la tornen a enviar a Galícia per formar part de l'equip provincial, encarregant-se sobretot de la formació.

Responsabilitats al govern de la Companyia

L'any 1978 la nomenen provincial de Galícia, i ho és durant vuit anys. Quan acaba el període de vuit anys com a provincial l'envien a Roma, a formar part de l'Equip General com a Consellera durant sis anys, fins que l'any 1991 surt escollida General i ho és durant dotze anys, fins al 2003.

"Assumir el càrrec de General em va costar molt, sincerament". A cada lloc on era la Marga s'hi sentia molt a gust, però ara que rellegeix els esdeveniments afirma que ha estat com si a la vida Déu li hagués anat dient "ves més enllà, segueix una mica més enllà". A Galícia se sentia plenament a gust sent provincial, tenia molta relació amb altres congregacions, amb professors de l'escola, amb antics alumnes, amb les comunitats. "De sobte toca anar a Roma, toca pensar en universal, amb unes persones que potser no coneixes massa, i al primer moment em vaig espantar".

General de Congregació

La Marga aleshores va discernir aquell nou encàrrec i va entendre que hi havia una línia que li havia anat travessant sempre tot, "la línia educativa". Quan va entrar a formar part del govern com a consellera pensava que si ella havia entrat a la Companyia era per viure l'educació, i ara tocava fer Govern. "El Govern, tal com nosaltres l'entendem, segueix sent una tasca formativa, és estar al costat de cadascú, ajudar a créixer que és molt del nostre carisma, en qualsevol situació i realitat, i això al final és apassionant". Recorda aquella època amb felicitat, "em queda el cor ple de noms", una experiència maca veure que la gent l'ha sentit propera i que tot i deixar de ser General "segueixes sent Marga Pedraz".

Del tràfec de la responsabilitat a la calma d'un poblet petit a Granada, Huétor Vega. És en aquella època quan comença la tasca que des d'aleshores l'ha anat acompanyant fins ara, crear i coordinar a diferents nivells la Xarxa Laïcal de la congregació. A l'últim Capítol com a General l'any 2003 la congregació comença una feina amb els laics de manera més formal. Es crea la Xarxa Laïcal de la Companyia amb l'objectiu de concretar la missió compartida i sobretot compartir l'espiritualitat pròpia de la congregació, compartint, vida, espiritualitat i carisma. "Em manen aleshores posar-ho en marxa i coordinar-ho, i tots aquests anys, des

del 2004 que és quan va començar la Xarxa, és la tasca que he fet més de fons, des del lloc on m'hagi tocat viure".

Al poblet de Granada viu durant dos anys i després arriba a Madrid, a una comunitat petita, de tan sols quatre germanes, "una de les millor experiències de la meva vida, molt a prop del barri de Ciudad Lineal". Portava allà el tema de la Xarxa Laïcal i també feia classe a dones adultes, un projecte d'escola d'adults que la Companyia fa dins els locals de l'escola al barri del Pilar. Dones que van emigrar de nenes cap a Madrid després del franquisme i que no sabien ni llegir ni escriure. "Una gran felicitat aquella escola, que recorda la idea fundacional de la nostra congregació però viscuda actualment".

Aterratge a Catalunya

L'any 2014 la destinen a Catalunya, a la comunitat de Mollet, on és actualment la directora. "He estat de fet a les cinc províncies d'Espanya". És actualment la superiora de la comunitat, que compta amb vuit germanes. El primer any va anar a Càritas a fer classes a persones immigrades, i actualment es dedica a preparar formacions per a altres congregacions que li demanen o acompanyant capítols generals d'altres ordes i congregacions. Continua formant part de la Xarxa Laïcal que es reuneixen sovint a Barcelona i preparen exercicis, formacions o reunions d'acompanyant. I no es pot oblidar la feina diària de casa, de comunitat. "Avui, per exemple, m'ha tocat cuina a mi, em toca els dijous, tot i que hi ha diumenges que també perquè és rotatiu entre les vuit germanes. Una vida normal, de família, quotidiana, amb baralles i alegries".

I és que per Marga Pedraz la vida religiosa té un plus. "Tenim clar perquè som religioses. Un no està en una comunitat per una persona en concret, en comunitat un viu la riquesa de la complementarietat, no cal ser totes iguals".

Creu que la vida religiosa ha d'anar canviant cap a una forma "fonamentalment de testimoni de la fraternitat", per mostrar "que es pot construir des de Jesús una fraternitat on cadascú té el seu lloc". Alhora, explica que en ple segle XXI cal també entendre bé els vots de pobresa, obediència i castedat. Es tracta d'entendre la desapropiació d'un mateix per trobar-se amb l'altre, i això no vol dir que no es tinguin béns o relacions normals amb la gent.

"L'obediència, per exemple, vol dir obediència al projecte de vida al què un s'ha sentit cridat i amb el què t'has compromès. Si jo m'he compromès a que la meva vida estigui totalment donada al Regne és normal pensar que no quedi altra que acceptar el que vol la congregació de mi, no?". Això, per Pedraz, suposa un tipus de pobresa i no ser jo el centre. "Jo em sento aquí totalment lliure, per estimar, per entregar-me, per trobar sentit a la vida", reconeix.

I tot i haver voltat per molts llocs i moltes comunitats Pedraz afirma que "a qualsevol comunitat que vaig el que visc sempre és acollida fraterna, em sento com una germana més". I és que per aquesta religiosa de la Companyia de Maria tenir càrrecs dins una congregació "és un servei", "i tant servei és ser General com cuinar avui unes verdures per a les meves germanes".

Després de rellegir la seva vida Pedraz se sent feliç i realitzada. "El Senyor m'ha anat conduint, em sento una dona realitzada i estic convençuda que si no hagués optat per la vida religiosa potser no hagués desenvolupat tantes potencialitats personals. Son molts els reptes que la vida m'ha ofert".